

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 368

гр. София , 26.03.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ НАКАЗАТЕЛЕН в закрито заседание на двадесет и шести март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Николай Джурковски
Членове:	А. Желязков
	Емилия Колева

като разглежда докладваното от Емилия Колева Въззивно частно наказателно дело № 20211000600228 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.243, ал.7 от НПК.

С определение № 260403 от 01.02.2021г., постановено по НЧД № 4048/20г. СГС, НО, 23 с-в е отменил постановление на прокурор при Софийска градска прокуратура от 23.10.2020г., с което е прекратено наказателното производство д.п. № 64/2014г. по описа на СО - СГП, пр. пр. № 5563/2012г. по описа на СГП, водено за престъпление по чл. 253, ал. 4, пр.2, вр.ал.2, вр.ал.3, т.1 и т.3, вр.ал.1 от НК и е върнал делото на Софийска градска прокуратура за законосъобразно упражняване на правомощието на прокурора, посочено в чл.242, ал.1, пр.1 от НПК съобразно дадените в мотивната част на определението указания.

Против определението на съда е постъпил **частен протест** от прокурор при СГП. В протеста се изразява несъгласие с извода на съда, че постановлението, с което е било прекратено наказателното производство спрямо обвиняемите И.П., И.Н. и К. Н. следва да бъде отменено и върнато на прокурора във фазата действия на прокурора след приключване на разследването. Жалбата срещу постановлението на СГП е била подадена от защитник на обвиняемите и в тази връзка счита, че като е върнал делото на прокурора, съдът е нарушил забраната да се влошава положението на лицето, срещу което наказателното производство е било прекратено. В подкрепа сочи съдебна практика на ВКС и други съдилища. Счита, че на общо основание са приложими императивните ограничения за влошаване положението на подсъдимия, предвидени при регламентацията на останалите съдебни производства (при въззивното обжалване - чл.335, ал.3; чл.336, ал. 2, чл.337, ал.2 от НПК; при въззивната проверка на определенията и разпорежданията - чл.345, ал.3, във вр. със съответните правила по глава двадесет и първа; при

касационната проверка - чл.355, ал.2 и ал.3 и т.н.). Счита, че отмяна на постановлението изцяло, съдът може да извърши само в случаите, когато има съответна жалба от пострадало лице. В случая няма пострадали лица и не съществувала законова възможност по жалба на обвиняем, само за промяна на основанията за прекратяване, да се отмени изцяло атакуваното постановление. Сочи, че след като е отменил постановлението на СГП и е върнал делото на СГП, прокурорът имал правомощията предвидени в чл.242 от НК, между които и изготвянето на обвинителен акт, което в случая би било във вреда на обвиняемите. Във връзка с основанията за прекратяване на наказателното производство относно състав на престъпление по чл.282 от НК, в постановлението за прекратяване на наказателното производство било посочено, че длъжностни лица при МИЕТ или РИОСВ не са осъществили състав на престъпление по посочения законов текст. Относно престъплението по чл.253 от НК, в постановлението на СГП е посочено, че не може да бъде установена връзка между имуществото, което реално е генерирано от предикатното престъпление, както и че покупко-продажбата на акции само по себе си не представлява престъпление. Доколкото обвиненията са били, че обвиняемите са преобразували имущество чрез покупко-продажба на акции, в постановлението е посочено, че това не представлява престъпление. Счита, че дори съдът да приеме, че прокурорът е прекратил наказателното производство поради това, че обвинението не е доказано, е могъл да измени постановлението относно основанията за прекратяване на наказателното производство, но не и да отмени постановлението за прекратяване, тъй като липсва съответна жалба от пострадал или друг субект, посочен в чл.242, ал.4 от НПК.

Моли да бъде оменено протестираното определение.

Против определението на СГС е постъпила и **частна жалба от адв.И. Л.**, защитник на И.П., И.Н. и К. Н.. В жалбата се поддържа, че определението е незаконосъобразно. Съдът не бил изпълнил задължителните указания в отменителния акт на САС относно приложението на процесуалния закон. Счита, че съдът, след като е констатирал, че в постановлението фигурират две основания за прекратяване на наказателното производство - несъставомерност и недоказаност, е следвало да даде приоритет на несъставомерността. Поддържа, че първоинстанционният съд е упражнил правомощие, каквото няма, тъй като не може да отмени постановлението за прекратяване на наказателното производство по жалба на обвиняемия, респ. на неговия защитник, а само по такива на пострадалия от престъплението. Сочи, че предмет на жалбата на обвиняемия не е самото постановление за прекратяване, а основанията, на които е прекратено производството. Сочи като аналогия положението на оправдания подсъдим, който има право да обжалва присъдата само относно мотивите и основанията, на които е оправдан. В случай, че постановлението за прекратяване е обжалвано от обвиняемия, съдът не може да го отмени, защото не е (и не може да бъде)

обжалвано в цялост, а само в частта относно мотивите. Ако мотивите са незаконосъобразни, съдът следва сам да ги измени, без да има правомощие да връща делото на прокурора. Позовава се на принципа, че в съдебния процес положението на жалбоподателя не може да се влошава по негова жалба, който намира приложение и в това специфично двуинстанционно съдебно производство. Обстоятелството, че обвиняемият е обжалвал мотивите за прекратяване на производството, целяйки правилно приложение на закона, не може да доведе до влошаване на положението му чрез създаване на висиящност на процеса. Връщането на делото на прокурора означава, че лицето, спрямо което производството е било прекратено, отново придобива качеството на обвиняем и започва да понася всички тежести на висиящия процес, вкл. евентуално прилагане на мерки за процесуална принуда, както и досъдебното производство може да продължи дълъг период от време. Счита, че се нарушава и общият правен принцип, че никой не може да бъде злепоставен поради това, че е упражнил (или не е упражнил) едно свое право. Поддържа, че по жалба, подадена срещу основанията за прекратяване на производството, съдът има правомощие или да потвърди постановлението, като остави жалбата без уважение (чл.243, ал.6, т.1 НПК), или да измени постановлението относно основанията за прекратяване на наказателното производство (чл.243, ал.6, т.2 НПК). В случаите, когато постановлението съдържа противоречиви мотиви, съдът е длъжен да посочи кои от изложените мотиви съответстват на закона и да измени постановлението така, че прекратяването на производството да съответства на законовите изисквания.

Моли да бъде отменено обжалваното определение и да бъде изменено атакуваното постановление относно основанията за прекратяване на наказателното производство, като се приеме, че деянието на обвиняемите е несъставомерно.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД като взе предвид доводите в частния протест и частната жалба, доказателствата по делото, и като извърши цялостна служебна проверка на атакуваното определение, намери за установено следното:

Наказателното производство е образувано с постановление на СГП от 02.10.2012г. срещу неизвестен извършител за това, че в качеството си на длъжностно лице при Министерство на икономиката енергетиката и туризма (МИЕТ) не е изпълнило служебните си задължения с цел да набави за друго облага и от това могат да настъпят немаловажни вредни последици - престъпление по чл.282, ал.1 от НК.

С постановления за привличане на обвиняем от 23.07.2018г.,

27.07.2018г. и 01.08.2018г. по така образуваното досъдебно производство в посоченото качество са привлечени лицата И. Г. П., И. Д. Н. и К. В. Н., с формулирани против тях обвинения за извършено престъпление по чл.253, ал.4, пр.2, вр.ал.2, вр.ал.3, т.1 и т. 3, вр.ал.1 от НК, за това, че на 20.12.2012г. в гр.София, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл.93, т.1, б. „б“ от НК, П. като председател на Съвета на директорите на „Алфа Финанс Холдинг“ АД, а Н. и Н. като членове на Съвета на директорите на „Алфа Финанс Холдинг“ АД, след предварителен сговор, в кръга на службата си, съгласно чл.43, ал.1, т.7 от Устава на „Алфа Финанс Холдинг“ АД са преобразували имущество чрез покупко-продажба на 425 404 броя акции, част от пакета от 33 609 640 акции, собственост на „Алфа Финанс Холдинг“ АД (67,22% от капитала на „Каолин“ АД - гр.Сеново с поминал от 1 лев всяка), съгласно договор от 20.12.2012г. между „Алфа Финанс Холдинг“ АД ЕИК 13011004 /продавач/, представлявано от обвиняемия И. Д. Н. - член па СД и „Кварц- ерке 1 мбХ“ - дружество, учредено съгласно законите на Германия, регистрирано в търговския регистър на местния съд в гр.Кьолн, Германия под № HRB42138 /купувач/, представлявано от г-н Р. Л.-Б. и д-р П. П.-М., за което са знаели към момента на придобиването му на 23.08.2001г. от „Каолин“ АД чрез публична продан по изпълнително дело № 319/2001г. по описа на съдия изпълнител при Районен съд гр.Разград, че представлява 100% от капитала на „РМД Каолин 98“ АД и че е придобито чрез тежко умишлено престъпление по чл.220, ал.1 от НК, извършено от Ф. Г. К. и И. В. С. на 17.04.2000г. в гр.Сеново, в качеството им на длъжностни лица, съгласно чл.93, т.1 б.„б“ от НК, на които е възложено временно да изпълняват работа, свързана с управление па чуждо имущество - членове на Съвета на директорите и изпълнителни директори на „РМД Каолин-98“ АД, които в съучастие като извършители съзнателно сключили неизгодна сделка - договор за заем от 17.04.2000г. между „Каолин“ АД /заемодател/ и „РМД Каолин - 98“ /заемополучател/, съгласно който заемодателят предоставя в заем, а заемополучателят получава парична сума, в същото РМД в размер на 1 520 000 лева и от това са произлезли значителни щети за „РМД Каолин – 98“ АД в размер на 7 200 000 лева / стойността на същото имущество - 425 404 броя акции, представляващи 100% от капитала на „РМД Каолин 98“ АД по приватизационен договор, сключен на 10.01.2000г. между Агенция по Приватизация и „РМД Каолин-98“ АД.

С постановление на Специализирана прокуратура от 14.08.2020г. досъдебното производство било прекратено в частта, в която било водено срещу И. Г. П., И. Д. Н. и К. В. Н. по отношение на обвиненията за извършени престъпления по чл.321, ал.6 от НК.

С постановление от 23.10.2020г. прокурор при СГП е прекратил наказателното производство по досъдебно производство № 64/14г. по описа на СО на СГП, пр. пр. № 5563/12г. по описа на СГП, водено срещу И. Г. П. за престъпление по чл.253, ал.4, пр.2, вр.ал.2, вр. ал.3, т.1 и т.3, вр.ал.1 от НК, срещу И. Д. Н. за престъпление по чл.253, ал.4, пр.2, вр.ал.2, вр.ал.3, т.1 и т.3, вр.ал.1 от НК и срещу К. В. Н. за престъпление по чл.253, ал.4, пр.2, вр.ал.2, вр.ал.3, т.1 и т.3, вр.ал.1 от НК.

В законния срок против посоченото прекратително постановление на СГП е постъпила частна жалба от адв.И. Л., защитник на обвиняемите И. Г. П., И. Д. Н. и К. В. Н.. С жалбата се прави искане да бъде изменено атакуваното постановление, като съдът приеме, че инкриминираните действия не съставляват престъпление, респ. основанието за прекратяване на наказателното производство е такова по чл.243, ал.1, т.1, вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК.

С определение от 05.01.2021г. по НЧД № 4048/20г. СГС, НО, 23 с-в оставил без разглеждане жалбата на защитника и е прекратил производството по делото със съображения, че за жалбоподателите липсва правен интерес от обжалване на постановлението за прекратяване на наказателното производство.

С определение от 25.01.2021г. по ВНЧД № 79/2021г., САС, НО, 8-ми състав е отменил определението на СГС от 05.01.2021г. и е върнал делото на СГС за произнасяне по жалбата.

С определение № 2604 от 01.02.2021г. по НЧД № 4048/20г., което е и предмет на настоящия въззивен контрол, СГС е отменил прекратителното постановление на прокурор при Софийска градска прокуратура от 23.10.2020г. и е върнал делото на Софийска градска прокуратура с указание за законосъобразно упражняване на правомощието на прокурора, посочено в чл.242, ал.1, пр.1 от НПК.

Съображенията, с които първият съд е върнал делото на прокурора

се отнасят до това, че по своето съдържание, така изготвеното постановление на СГП от 23.10.2020г. за прекратяване на наказателното производство, не отговаря на изискванията на чл.199, ал.2 от НПК, изискващ всяко постановление на прокурора да съдържа и мотиви. Констатацията на СГС е, че в прекратителното постановление прокурорът е извел взаимно изключващи се правни изводи относно наличието, или не, на престъпление по чл.253 от НК, респ. относно неговата доказаност или не. Тази неяснота и противоречие „не дава възможност на съда да прецени как е формирано вътрешното убеждение на прокурора за правната му оценка, следваща от приетите за релевантни за правилния изход на делото факти.“.

Настоящият въззивен състав внимателно се запозна със съдържанието на атакуваното постановление на СГП и намери за правилни изводите на първостепенния съд, касаещи неговата процесуална незаконосъобразност, но не се съгласява с крайния извод за необходимост от връщане на делото на прокурора за отстраняването ѝ чрез изготвяне на ново прекратително постановление. Такова разрешение казусът би намерил, ако съдебният контрол върху прокурорския акт се осъществяваше по инициатива / жалба / на пострадало от престъплението лице. От съществено процесуално значение в случая се явява обстоятелството, че инициатор на съдебния контрол са обвиняемите лица И. Г. П., И. Д. Н. и К. В. Н.. Видно от съдържанието на жалбата им, изготвена от защитника адв.И. Л., те са останали недоволни не от самото прекратяване на наказателното производство, а от основанието, на което това е сторено от прокурора. В този смисъл, основателни са доводите на жалбоподателя и протестиращата страна, че първият съд не се е съобразил, и е излязъл извън обема на правомощията, с които разполага в производството по чл.243, ал.6, т.2, пр.1 от НПК, иницирано от обвиняемите лица. В производството по съдебен контрол върху действията на прокурора по чл.243, ал.1-3 от НПК приложение следва да намери забраната да се утежнява положението на обвиняемия, когато то е образувано по негова жалба. В конкретния случай, с отмяната на прекратителното постановление и връщане делото на прокурора, респ. с възобновяването висящността на неговата досъдебна фаза, несъмнено се утежнява положението на обвиняемите, които с обжалването му са търсили конкретна защита от съда / да се измени основанието, на което е прекратено наказателното производство/, а не отмяна на самото постановление. СГС е извършил цялостна и задълбочена проверка за законосъобразност на обжалваното постановление. Правилни са констатациите му за противоречивост и неяснота на мотивите, която може да се приравни на „липса на мотиви“. Като го е върнал на прокурора за изготвяне на ново постановление обаче, съдът не се е съобразил с общ принцип на наказателното съдопроизводство, последователно закрепен в норми, касаещи въззивното и касационното обжалване, каквито са чл.336, ал.2 от НПК, чл.337, ал.2 от НПК и чл.355, ал.2 и ал.3 от НПК. Съдебната практика във връзка със съдебния контрол върху прекратяване на производството от

прокурора е категорична, че макар да няма изрично предвидена разпоредба в закона, забраната за влошаване на положението на жалбоподателя-обвиняем, без съответно искане за утежняване, има действие и в производствата по чл.243, ал.3 от НПК, които също са съдебни по своето естество. Касае се за процесуална гаранция, която от една страна обезпечава конституционното право на обжалване, а от друга - изключва възможността при упражняване на това свое право, обвиняемият да бъде поставен под угрозата от влошаване на положението му. След като е върнал делото на прокурора, за него /прокурора/ остават открити всички правомощия, произтичащи от разпоредбата на чл.242, ал.1 от НПК, вкл. да повдигне обвинение с обвинителен акт. Указанията, които съдът е дал с определението си – за законосъобразно упражняване на правомощието на прокурора по чл.242, ал.1, пр.1 от НПК, не обвързват обвинителя. Нещо повече, до неговото произнасяне, обвиняемите лица започват да понасят всички неудобства, произтичащи от това тяхно качество. Именно заради това в процесуалния закон последователно е закрепен принципът за недопускане влошаване положението на едно лице заради това, че е упражнило едно свое право.

По изложените съображения, настоящият състав на САС намери за неправилни и незаконосъобразни съображенията, с които първият съд е отменил постановлението на СГП, вместо да се произнесе по съществото на отправеното към съда искане, **отнасящо се единствено до основанието**, на което е прекратено наказателното производство.

Ето защо, САС намери за основателни, както протеста на СГП, така и въззивната жалба на защитника на обвиняемите П., Н. и Н. - адв.И. Л., в които се поддържат доводи, и се сочи практика на съдилищата, в горния смисъл.

По съществото на жалбата на адв.Л. против прекратителното постановление от 23.10.2020г. на прокурор при СГП, САС намери следното:

Преди всичко следва да се посочи, че съдебният контрол по жалбата на обвиняемите П., Н. и Н. следва да се ограничи само до обвиненията за извършено от тях престъпление по чл.253, ал.4, пр.2, вр.ал.2, вр.ал.3, т.1 и т.3, вр.ал.1 от НК, за които същите са привлечени към наказателна отговорност. Това уточнение е необходимо, тъй като по делото е налично и обвинение срещу „неизвестен извършител“ за престъпление по чл.282, ал.1 от НК, на което прокурорът е отделил значително място в мотивите на същото постановление /л.16-л.19 /.

Фактологията на инкриминираната по отношение на обвиняемите П., Н. и Н. престъпна дейност е пространно описана в постановлението. Въз основа на събраната по делото значителна доказателствена маса, комплектувана в 147 тома /папки и класьори/, в хронологичен порядък прокурорът е проследил и описал извършваните от търговско дружество

„Каолин“ АД търговски сделки и операции с акции, съответните негови контрагенти и лицата, включени в управителните им органи, описано е увеличението на капитала на дружеството и др., както следва:

„През месец август 2001г. търговско дружество „Каолин“ АД, управлявано от К.Н. - ИД, А. П. - ИД, както и И.П. - председател на СД, придобило 452 404 бр.акции, собственост на РМД „Каолин-98“АД, което представлявало цялото имущество на дружеството. След придобиване на акциите на „РМД Каолин-98“ АД, К.Н. - ИД, А. П. - ИД, както и И.П. - председател на СД, продали посочените 452 404 бр. акции на офшорното дружество „Грамъси Файненшъл Сървисиз ЛТД“ на 24.10.2001г. На 15.06.2006г. с извънборсова сделка чрез „Булброкърс“ ЕАД /дружество собственост на И.П./, офшорното дружество „Грамъси Файненшъл Сървисиз ЛТД“ продало инкриминираните 452 404 бр. акции на дружество „Мов Кловер ЛТД“ /Великобритания/. На 01.12.2006г. „Каолин“ АД увеличило капитала си от 3 403 230 лв. на 20 419 380 лв. и на 29.01.2007г. „Мов Кловер“ придобило в „Каолин“ АД нови 2 127 020 бр. акции. Дружеството „Мов Кловер“ придобило общо 2 552 424 бр. акции от капитала на „Каолин“ АД. На 17.05.2011г. с извънборсова сделка, посредством „Булброкърс“ АД, дружеството „Мов Кловер“ продало 1 555 986 бр. акции /1 лв. за акции при пазарна цена към момента на продажбата 5.62-5.699 лв./ от капитала на „Каолин“ АД на офшорните дружества, както следва: Wyclef Holding Limited- собственост на И.П.; Stallberg Investment Limited - собственост на К.Н.;Fallner Properties Limited - собственост на И.Н.. Тримата представлявали и Съвета на директорите на „Алфа Финанс Холдинг“- мажоритарен собственик на „Каолин“ АД. На 17.06.2011г. „Каолин“ АД увеличил капитала си от 25 000 000 бр. акции на 50 000 000 бр. акции. На 20.12.2012г. бил сключен договор за покупко-продажба, по силата на който „Алфа Финанс Холдинг“ АД и „Солар Венчърс“ ЕООД продали акциите си в „Каолин“ АД на немското дружество „Кварцверке ГМБХ“ за 130 000 000 евро. На 28.05.2013г. Wyclef Holding Limited - собственост на И.П., Stallberg Investment Limited - собственост на К.Н. и Fallner Properties Limited - собственост на И.Н., продали акциите си на „Кварцверке ГМБХ“, посредством инвестиционния посредник „Булброкърс“ АД, чрез борсови сделки при цена от 4.156 лв. за акция. Сделката била регистрирана на Българската фондова борса, а на 04.06.2013г. в „Централен депозитар“ АД бил приключил сетълмента на сделката. От тази сделка имало печалба в размер на 12 000 000 лв, която била преведена на „Алфа Финанс Холдинг“ АД под формата на заем в банкова сметка на „Уникредит Булбанк“ АД. От тези пари обратно от „Алфа Финанс Холдинг“ АД били преведени 8 000 000 лв. по банкови сметки в Конфедерация Швейцария на кипърските дружества както следва: на 13.06.2013г. - 2 233 790 \$ на Wyclef Holding Limited- собственост на И.П.; на 05.06.2013г. - 1 050 000 \$ на Stallberg Investment Limited - собственост на К.Н.; на 05.06.2013г. - 1 151 790 \$ на Fallner Properties Limited - собственост на И.Н..“.

По нататък, в постановлението на прокурора изрично е посочено и разграничено, че освен водено разследване за престъпление по чл.253, ал.4, пр.2, вр. ал.2, вр. ал.3, т.1 и т.3, вр. ал.1 от НК, по същото досъдебно производство е водено разследване и във връзка с дейността на дружество „Каолин“ АД, гр.Сеново при добива и реализацията на варовик от взетите на концесия находища „Кирешлика“, община Димитровград, област Хасково от 05.11.2003г. до 2012г. включително; Находище „Свобода“, община Чирпан, област Стара Загора от 15.07.2005г. до 2012г. включително; находище „Великан“, община Димитровград, област Хасково от 22.02.2008г. до 2012г. включително, както и дейността на отговорни длъжностни лица при МИЕТ осъществяващи контролни функции по законосъобразното изпълнение на концесионните договори. Прокурорът е изложил и установената във връзка с това разследване фактология /л.5-л.15 от постановлението/, като е описал подробно информацията, съдържаща се в гласните и писмените доказателствени средства – показанията на множество свидетели, протоколи от проверки, предписания, писма, както и заключенията на съдебнотехническа и икономическа експертизи /3 бр./, и маркшайдерска експертиза.

Както бе посочено по-горе, съдебният контрол върху атакуваното постановление следва да се ограничи до обвинението по чл.253, ал.4, пр.2, вр. ал.2, вр. ал.3, т.1 и т.3, вр. ал.1 от НК, за което са привлечени към отговорност П., Н. и Н..

С жалбата против постановлението не се оспорва приетата от прокурора фактология, касаеща обвинението против П., Н. и Н. за „пране на пари“. Доводите, с които се оспорва приетото от прокурора основание за прекратяване на наказателното производство, се отнасят до правните изводи, респ. по приложението на материалния закон.

Във връзка с правната страна по това обвинение, в обстоятелствената част на постановлението си прокурорът от СГП от една страна е приел следното: „...В настоящия случай не могат да бъдат доказани по несъмнен начин обвиненията на тримата обвиняеми.... следва да се докаже, че е прикрит престъпен произход на имущество с цел затрудняване на неговата идентификация, за което в настоящия случай не са събрани безспорни доказателства... не може безспорно да бъде установена връзка между имуществото, което реално да е генерирано от предикатното престъпление.... От друга страна важно е и субективното знание на извършителя на деянието за този факт....В настоящия случай не може да се даде еднозначен отговор дали тримата обвиняеми...са знаели, че имуществото е било придобито чрез тежко умишлено престъпление по чл.220, ал.1 от НК, което да е било извършено от други лица... в конкретния случай не може да се твърди по безспорен начин, че е извършено престъпление от обективна страна, както и от субективна такава от тримата

обвиняеми И. Г. П., И. Д. Н. и К. В. Н. и доколкото едно обвинение или присъда не могат да се основават единствено на предположения, то наказателното производство спрямо посочените лица следва да бъде прекратено....“.

Същевременно, в атакуваното постановление от 23.10.2020г. прокурорът е изтъкнал и липсата на елементи от обективната страна на престъпление по чл.253, ал.2 от НК: „...Когато имуществото е пари, които са родово определени вещи, идентичността ще касае само техният размер. Родово определени вещи са и акциите. От това следва, че за да бъде трансформирано имущество с престъпен произход и на същото да се придаде вид, че е придобито законосъобразно, то трябва да бъде категорично доказано, че такова имущество реално е генерирано от предикатното престъпление, като следва да може да се изследва неговата престъпна трансформация в процеса на осъществяване на изпълнителното деяние по чл.253 НК съотнесена към законните доходи на дееца. Освен това следва да се посочи, че не може да се обоснове твърдението, че са били продадени именно акциите, придобити през 2000г. от „РМД Каолин“ АД, представляващи имущество на „РМД Каолин“ АД до момента на придобиването им от „Каолин“ АД в рамките на изпълнително производство. На следващо място, имуществото е било придобито в следствие на публична продан, която представлява производство по принудително удовлетворяване на вземания и в рамките на това производство не може да се твърди, че е налице престъпление. Доколкото придобитото имущество е било в резултат на публична продан по изпълнително дело на съдия изпълнител при РС-Разград, не може да се твърди, че са били осъществени юридически или фактически действия с предмет, придобит чрез престъпление, а именно извършване на финансови операции, целящи да осуетят разкриването на произхода на собственика на имуществото... На следващо място е налице покупко-продажба на акции. Покупко-продажбата на акции само по себе си не представлява престъпление.“.

В заключение, в края на постановлението, като **единствено основание** за прекратяване на наказателното производство, прокурорът е посочил разпоредбата **на чл.243, ал.1, т.1 от НПК**, която визира случаите на чл.24, ал.1 и ал.6 от НПК, приложима е т.1 - деянието не е извършено или не съставлява престъпление.

Внимателният прочит на прокурорския акт в неговата правна страна доведе и настоящия състав до аналогични с тези на първоинстанционния съд изводи. Прокурорът в атакуваното постановление е извел взаимно изключващи се правни изводи относно наличието или не на престъпление по чл.253 от НК, респ. доказано ли е това обвинение. Несъмнено правните изводи на прокурора не отговарят на стандартите за обоснованост на един акт. Това обстоятелство действително затруднява съдебния контрол върху

дейността на прокурора по същество, тъй като не може да се разбере как е формирано вътрешното му убеждение за правната оценка на иначе безспорните факти по делото. САС се съгласява в принципен план и със становището на СГС относно необходимостта от излагане на логични и вътрешно непротиворечиви съображения по фактите, доказателствата и правото. Несъмнено тази неяснота на прокурорския акт в частта относно основанията за прекратяване на наказателното производство се отразява най-неблагоприятно на правото на защита на обвиняемите лица, които действително не биха могли да разберат за въз основа на коя от двете предвидени в чл.243, ал.1 от НПК хипотези е прекратено наказателното им производство. Това е от съществено значение, тъй като според своята природа тези основания не могат да съществуват едновременно, още по-малко да се допълват взаимно в чертите на едно обвинение.

При създаването се процесуално положение, както вече бе посочено по-горе, съдът обаче не е имал правомощието да отмени прокурорския акт и да го върне на прокурора за отстраняване на констатираната негова процесуална незаконосъобразност, каквато във всички случаи съставлява липсата на мотиви. Същевременно, в правомощията на съда е да **измени основаниято**, на което е прекратено наказателното производство, каквото разрешение на въпроса се явява единственото законосъобразно в настоящата ситуация. При положение, че от обвинителя е обосновавано по-силното основание за прекратяване, каквото е липсата на престъпление по чл.24, ал.1, т.1, пр.2 от НПК, същият изобщо не е бил длъжен да излага съображения за недоказаност на обвинението. Начинът, по който прокурорът е мотивирал извода си по същество за прекратяване на наказателното производство съставлява правна нетърпимост, която съдът, в хода на проверката за законосъобразност на прокурорския акт, сизиран от жалбоподателите-обвиняеми, би могъл сам да отстрани, изхождайки от установената по делото фактология и след собствен анализ на доказателствената съвкупност. Настоящият състав, с оглед на правомощията си на инстанция по съществото на спора, след внимателно запознаване с доказателствената съвкупност, приема за правилно установена фактологията на събитията, относно обвинението на И. Г. П., И. Д. Н. и К. В. Н. за престъпление по чл.253, ал.4, пр.2, вр. ал.2, вр. ал.3, т.1 и т.3, вр. ал.1 от НК.

Във връзка с настъпилото объркване и смесване на предвидените в чл.243, ал.1 от НПК основания за прекратяване на наказателното производство, САС намира за необходимо да изложи съображения относно правната природа на всяко от тези основания.

Първите две основания са по чл.24, ал.1 от НПК - когато **„деянието не е извършено или не съставлява престъпление“**. Напълно неотнормирана в конкретния случай е хипотезата, при която „деянието не е извършено“, която се отбелязва единствено за пълнота на изложението. В тези случаи е доказано,

че настъпилите общественоопасни последици не са в резултат на извършено човешко деяние /напр.настъпилата смърт е вследствие на болестно състояние, пожарът е предизвикан от природно бедствие и пр./. Във втората алтернатива, когато „деянието не съставлява престъпление“, то е извършено, но липсват някои от признаците от обективна или субективна страна на престъплението. Или с други думи, то е извършено, но е и несъставомерно.

Третото, също реабилитиращо по своя характер основание, на което прокурорът може да прекрати наказателното производство е **„когато намери, че обвинението не е доказано“** / чл.243, ал.1, т.2 от НПК/. Тук следва да се разграничат две хипотези - когато не е доказано по несъмнен начин, че е извършено деяние и когато е доказано извършено деяние, но не е доказано по несъмнен начин, кой е извършителят на същото.

След като по делото е проведено едно обективно, всестранно и пълно разследване, прокурорът правилно е установил фактологията, касаеща престъплението, за което са обвинени И. Г. П., И. Д. Н. и К. В. Н. по чл.253, ал.4, пр.2, вр. ал.2, вр. ал.3, т.1 и т.3, вр. ал.1 от НК. По недопустим начин обаче, обвинителят е обосновал изводът си по същество, за прекратяване на наказателното производство, като в съдържанието на постановлението си е изложил мотиви, както за недоказаност на обвинението, така и за несъставомерност на деянието. Съобразно изложеното по-горе в теоретичен план, ясно е, че подобна обосновка на крайния извод съществено ограничава правото на защита на обвиняемите лица и следва да бъде коригирана от съда в производството по контрол за законосъобразност на прекратяване на наказателното производство от прокурора. Преди всичко следва да се отбележи, че съображенията на прокурора по правото, където в теоретичен аспект се очертават елементите от състава на престъплението „пране на пари“ и се сочи съдебна практика по въпроса /л.20-л.22/, напълно се споделят от въззивната инстанция. По-нататък, настоящият състав намира за правилни и законосъобразни, кореспондиращи на установената по делото фактология тези правни изводи на прокурора, които сочат за несъставомерност на престъплението, за което са обвинени И. Г. П., И. Д. Н. и К. В. Н.. Несъмнено за САС е обстоятелството, че покупко-продажбата на акции само по себе си не представлява престъпление и извършването на инкриминираната сделка, конкретизирана като размер и договарящи търговци в обвинението, в конкретния случай не представлява престъпна трансформация по смисъла на чл.253 от НК, а се касае за търговски операции, извършени съобразно правилата на ТЗ и останалите специални закони. Нещо повече, доказателствата установяват, че имуществото е било придобито вследствие на публична продажба, в производство по принудително удовлетворяване на вземания. Безспорно е, че в рамките на това производство, не може да се твърди за извършване на престъпление. В този смисъл, САС се съгласява с изрично приетото от прокурора, че при осъществена публична продажба по изпълнително дело, изобщо не може да се твърди, че са били осъществени

юридически или фактически действия с предмет, придобит чрез престъпление, или пък така придобитото имущество да се приравни на финансови операции, целящи да осуетят разкриването на произхода на собственика на имуществото, по смисъла на чл.253 от НК.

Във връзка с приетата от прокурора несъставомерност на деянието, въззивният състав намери за основателни и доводите в жалбата на защитата на тримата обвиняеми - адв.Л., в които се излагат и някои допълнителни аргументи, налагащи подобен извод. Споделя се възражението за липса на субектна съставомерност по отношение на обвиняемите с оглед на качеството, в което се е намирал всеки от тях според поддържаното обвинение. Прокуратурата е повдигнала обвинение срещу И.П. за деяние, извършено в качеството му на председател на Съвета на директорите на „Алфа Финанс холдинг“ АД, а на К.Н. и И.Н. - като членове на Съвета на директорите на същото дружество. Безспорно председателят на Съвета на директорите няма правомощия по отношение имуществото на дружеството, а може и е длъжен да действа само при решение на колективния орган за управление, какъвто е Съвета на директорите, а в тази връзка се касае за действия в изпълнение решение на колективен орган, за което както е известно, не се носи наказателна отговорност. В този смисъл и подписването на договора за продажба на акции, се явява правомерна дейност, тъй като е извършена при решение на колективния орган за управление. Споделят се и доводите, касаещи предмета на обвинението за „пране на пари“, а именно покупко – продажбата на 425 404 акции от капитала на „Каолин“ АД. При покупко-продажба на акции, които са родово определени вещи, не се „преобразува“ имущество. В тази връзка изобщо несъстоятелно е да се търси идентичност на продадените акциите, с придобити през 2000г. и включени в капитала на „РМД Каолин 98“ АД. Основателни са и възраженията на защитата, касаещи отсъствието на „предикатно престъпление“, елемент от обективния състав на чл.253 от НК, обосновани и с изхода на водено друго наказателно производство, приключило с оправдателна присъда, както и със самия вид на посочената като неизгодна сделка – договор за заем, който по своя характер е винаги възмезден и изначално не може да бъде увреждащ страните по него. Във връзка с отсъствието на предикатното престъпление, жалбоподателят се позовава и на обстоятелството, че придобиването на акциите от „Каолин“ АД от капитала на „РМД Каолин 98“ АД, е станало при извършена на 23.08.2001г. публична продажба по изпълнително дело №319/2001г. по описа на съдия изпълнител при Районен съд-Разград. В този смисъл е и приетото от прокурора, че провеждането на публичната продажба изключва престъпно придобиване на пакета акции.

При положение, че при така установената фактология, правилно прокурорът е констатирал отсъствието на престъпление, не само ненужно, а и недопустимо е било, при наличието на по-силното основание за прекратяване на наказателното производство по чл.24, ал.1, т.1, пр.2 от НК, да излага

мотиви и да обосновава недоказаност на същото това обвинение. В края на постановлението цифровата квалификация на основаниято за прекратяване е коректно, и съответно на мотивите за несъставомерност, е посочена само разпоредбата на чл.243, ал.1, т.1 от НПК.

С оглед на изложеното, въззивният съд намери, че следва да бъде отменено атакуваното определение и вместо него бъде уважена жалбата на адв.И. Л., защитник на обвиняемите И. Г. П., И. Д. Н. и К. В. Н. с претенция да бъде изменено постановлението на прокурор при СГП, с което прекратено воденото против тях наказателно производство за престъпление по чл.253, ал.4, пр.2, вр. ал.2, вр. ал.3, т.1 и т.3, вр. ал.1 от НК относно основаниято за прекратяване, което да се счита поради липса на престъпление, по чл.243, ал.1, т.1 от НПК

Водим от горното и на основание чл.243, ал.8 от НПК, Софийски апелативен съд, НО, 7 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 260403 от 01.02.2021г., постановено по НЧД № 4048/20г. на СГС, НО, 23 с-в, с което е отменено постановление на прокурор при Софийска градска прокуратура от 23.10.2020г., с което е прекратено наказателното производство д.п. № 64/2014г. по описа на СО - СГП, пр. пр. № 5563/2012г. по описа на СГП, водено за престъпление по чл. 253, ал. 4, пр.2, вр.ал.2, вр.ал.3, т.1 и т.3, вр.ал.1 от НК и е върнал делото на Софийска градска прокуратура за законосъобразно упражняване на правомощието на прокурора, посочено в чл.242, ал.1, пр.1 от НПК съобразно дадените в мотивната част на определението указания, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ постановление на прокурор при Софийска градска прокуратура от 23.10.2020г., с което е прекратено наказателното производство д.п. № 64/2014г. по описа на СО - СГП, пр. пр. № 5563/2012г. по описа на СГП, водено срещу И. Г. П., И. Д. Н. и К. В. Н. за престъпление по чл.253, ал. 4, пр.2, вр.ал.2, вр.ал.3, т.1 и т.3, вр.ал.1 от НК относно основаниято за прекратяване на наказателното производство, което да се счита като такова **по чл.243, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.24, ал.1, пр.2 от НПК.**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____